

- ένος κ(αὶ) σοντισφάδος ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) ἀποξενώνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ)
 ἐνδύνει το εἰς στήν γυνή τοῦ ἄνωθεν Ἡλί-
 α κερά Κατερίνα, ἐπειδὴ κ(αὶ) ἀπ' αὐτὴ λαβαίνει τὰ ἄσπρα, τὴν τιμὴν τοῦ
 ἄνωθεν σπιτίου μὴν ἡμπορώντας
 10 τινὰς νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχῃ εἰς στὸ εἰρηνικὸ ζάπτι κ(αὶ) ποσέ-
 σιο. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ)
 ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
 =
 = Μιχάλις γεοργι πουλίμένου βᾶσιλακι μάρτιρας κ(αὶ) μαζρο φραγγιός
 ἀρόνις μαρτιρας κ(αὶ) μὴν ἔχοντας
 γράματα ἐγραψα ἐγὼ ὁ γραφέας δια λόγου τος:—
 Ὡς ἐφανος ἱερεύς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνωθεν:—

146 (φ. 72v)

Σύμβαση καλλιέργειας
 (παντίκι) ἀμπελιοῦ

1756, Δεκεμβρίου 1

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ τοῦ Πρωτονοταρίου
 Δρυμαλίας ὁ Οἰκονόμος τῆς Ἀξίας τὸ ἐπὶ κλην Καρατζίας, ἔχοντας ἀπὸ γονικό
 τοῦ ἓνα ἀμπέλι στήν Κοξακὴ (πλησίον τοῦ Ντεζαουράριου καὶ τῷ Δρυάδω τοῦ
 ἀμπελιοῦ) τὸ δίνει μισιάρικο στὸ Στεφανῆ Τζώτη. Ἡ ποινὴ ἀθετήσεως ὀρίζεται
 στὰ 10 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1756 – Δεκεμβρίῳ – 1–
 = Ἐχοντας ὁ αἰνδεσιμώτατος Ἅγιος Οἰκονόμος τ(ῆ)ς Ἀξίας τὸ ἐπὶ κλην
 Καρατζίας
 ἀπὸ γονικό ντου ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στὸ ποδέσιον τ(ῆ)ς Κοξακῆς πλησί-
 ον τοῦ Ντε-
 ζαουράριου κ(αὶ) τῷ Δρυάδω τοῦ ἀμπελίου, τώρα τὴν σήμερο δεληματικὸς
 ὁ Ἅγιος Οἰκονόμος
 5 τὸ δίνει μισιάρικο παντοτινὸ τοῦ κὺρ Στεφανῆ Τζώτη νὰ τὸ δουλεύῃ κ(αὶ)
 νὰ τὸ καλλιεργᾷ νὰ
 τὸ κάμῃ ἵνα ἀρέσῃ κάθε καλοῦ γεωργοῦ. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν
 τοῦ αὐτοῦ παντικί-
 ου ἔκαμαν καλὰ ἀναμεταξύ ντως· κ(αὶ) βάνει ὁ Ἅγιος Οἰκονόμος τὸ πρᾶγμα,
 ἐπειδὴ κ(αὶ) εὐρέ-

- θην ἀπὸ κοπιαστὰι ποὺ εἶχαν μέσα εἰς ἀφανισμόν, κ(αὶ) ὁ Στεφανὴς τοὺς
 κόπους κ(αὶ) ἔξοδα, νὰ τὸ
 δουλεύῃ, νὰ τὸ καλλιεργήσῃ, νὰ τὸ κάμῃ νὰ ἀρέσῃ κάθε καλοῦ γεωργοῦ
 κ(αὶ) ὅ,τι νιτράδα ἐξαποστείλει
 10 ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς νὰ μοιράζουν ἴσια στὴν μέση ντως κ(αὶ) νὰ πηγαί-
 νῃ ἓνα καλαδιάτικο κ(αὶ)
 νὰ παίρνῃ θέλημα ὄντας δὲ νὰ τρυγήσῃ κ(αὶ) ὄντας δὲ νὰ πατήσῃ κ(αὶ) νὰ
 παίρνῃ τὸ μερτικό ντου τὸ κρασί μ(ὲ)
 ἐδικά ντου ἀγωγή. Τὰ δὲ δέδρα ποὺ εἶναι μέσα νὰ μοιράζουν τὸν καρπὸ
 ντως στὴν μέση ντως
 μὲ κράτησιν νὰ τοῦ πηγαίνῃ ὁ κοπιαστής τὸν καρπὸ ντως στὴν Χώρα ὑπο-
 σχόμενος ὁ κοπι-
 αστής νὰ τὰ δουλεύῃ καλὰ κ(αὶ) πιστά· κ(αὶ) δουλεύοντάς στα καλὰ
 κ(αὶ) πιστὰ νὰ μὴν μοιράζωνται
 15 εἰς στὸν αἰῶνα ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχουν αἰωνίως κ(αὶ) κληρονομικῶς. Κ(αὶ) ἂν
 κανένα καιρὸ ἤθελε βρε-
 θῇ πταιστής ἢ σὲ κλεψιά ἢ νὰ ἀφήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ ἀδουλευσία νὰ
 ἀφανισθῇ, νὰ χάνῃ
 τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά του, νὰ εἶναι πρίβος ὁλότελα ἀπὸ αὐτὸ ἐγνωρί-
 ζοντάς στο δύο καλοὶ γε-
 ωργοί· κ(αὶ) καύκαρα ποὺ ἔχει ἐκεῖ, νὰ εἶναι κ(αὶ) αὐτὰ ὡς ἄνωθεν. Εἰς
 ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμέ-
 να μένουν τα μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παρόν.
 Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλογί-
 20 α εἰς στὸ μέσο ντως γρόσια δέκα. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζη-
 μιῶται πρὸς τὴν
 κατὰ καιροῦ ἀφεδίας κ(αὶ) πάλιν ἢ παροῦσα νὰ μένῃ σταθερά, βεβαία
 κ(αὶ) ἀνέκοπτος.
 Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν βάνει τὴν ὁμοία ντου ὑπογραφὴν ὁ ἄνωθεν Ἅγιος
 Οἰκονόμος κ(αὶ)
 ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς. Ἀκόμη φανερώνου πὼς
 ἄσπρα
 δὲν ἔδωκε στὸ παντίκι κ(αὶ) νὰ τοῦ πηγαίνῃ δύο καλαδιάτικα διὰ μαρτυ-
 ρίας τῶν κάτωθεν
 25 = Ὁ οἰκνομ(ος) Καρεντζι(ας) ὁ ἔργο κ(αὶ) βεβεόνο τα ἀνοδε ≠
 = Χαλιάνος· τζανετις μαρτιρώ· ὡς ἀνωθεν —
 = ὁ εφανίς τζιότις· ὁ ἐργι· ὁ βεβεώνῃ τὴν παρούσαν κ(αὶ) μὴν ἔχωντας γρά

μματα υπό παρακαλή(ας) του έγγραφα ἐγὼ ὁ πρωτονοτάρι(ος) Δρυμαλίας
 δια λόγου ντου κ(αὶ) μαρτ(υ)ρω:—
 Ὡς ἔφανος ιερεὺς ἀρόνις εγγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ανοθεν:—

147 (φ. 73r [80])

Ἀνταλλαγή ἀκινήτου μὲ ζῶο
 (ἀλλαξία)

1757, Ἀπριλίου 20

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Γιάννη Ἀρώνη καὶ τοῦ γραφέα ὁ παπα-Κωσταντῆς Ἀναπλιώτης καὶ ὁ Στέφανος Μωραΐτης κάνουν ἀνταλλαγή περιουσιακῶν στοιχείων. Ὁ Στέφανος Μωραΐτης δίνει στὸν παπᾶ μιὰ πάρτη χωράφι στὸ Ἀπλίκι (στὸ Ζᾶ τοῦ Καλαντοῦ) καὶ ὁ παπᾶς τοῦ δίνει ἓνα δηλυκὸ ζῶο (κτῆμα). Σὲ περίπτωση ἀδετήσεως τῆς συμφωνίας ἡ ποινὴ ὀρίζεται 2 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1757 – Ἀπριλίω – 20–
 = Τὴν σήμερο φαίνεται ἔμπροσθεν ὁ π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆς Ἀναπλιώτης
 κ(αὶ) ὁ κὺρ Στέφανος
 Μωραΐτης εἰς λόγον ἀλλαξίας. Κ(αὶ) λέγει ὁ κὺρ Στέφανος ὁ εἰρημένος
 πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ εὐρίσκεται
 ἀπὸ γονικό ντου μιὰ πάρτη χωράφι στὸ μέρος τοῦ Ἀπλικίου λεγόμενο στὸ
 Ζᾶ τοῦ Καλαντοῦ, εἶναι
- 5 πλησίον τοῦ Νικόλα τ(ῆ)ς Φιλίππας κ(αὶ) π(α)πα-Λιανοῦ Τζαννετῆ· κ(αὶ)
 θέλει δεληματικὸς κ(αὶ) δώνει το τοῦ ἄν–
 ωθεν π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆ ἃ τὴν σήμερο νὰ τὸ πράξη ὥς θέλει κ(αὶ)
 βούλεται ὥς πράγμα ἐδικό ντου.
 Ἔχει κ(αὶ) ὁ π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆς ἓνα κτῆμα δηλυκὸν λιβανὸ κ(αὶ) δώ–
 νει το τοῦ ἄνωθεν κὺρ Στεφά–
 νου ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τὸ πράξη κ(αὶ) αὐτὸς ὥς θέλει κ(αὶ) βούλεται μὴν
 ἡμπορώντας εἰς πὲρ τοῦ ἄ–
 λλου νὰ γυρεύση κανένα δικαίωμα οὔτε ὁ Στέφανος ἀπὸ τὸ χωράφι οὔτε
 ὁ παπᾶς ἀπὸ τὸ κτῆμα
- 10 ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχουν ὁ καθεὶς ἐκεῖνον ποὺ ἔπηρεν εἰς στὸ εἰρηνικὸ ζάπτι
 κ(αὶ) ποσέσιον μὴν ἡμπορ–
 ώντας εἰς πὲρ τοῦ ἄλλου τως νὰ σκαδαλίσει. Κ(αὶ) ἂν κανένα καιρὸ ἤδε–
 λε σκαδαλίση τινὰς ἀπὸ τὰ

